

Og snakken den gik – igen
Traditionsfest nr. 8 med nye indslag

Av for en kikser

Fotografen gik i sort og kiksede næsten alle billederne fra spisningen og underholdningen i kælderen. En slem streg i regningen. Det hævdes, at han stadig går rundt med røde ører af lutter flovhed ude på Lyngbyvej. Det siges, at det er så slemt, at man har kunnet slukke et par af lysmasterne, så meget lyste han op.

Men ellers gik det igen som det plejer. Der blev snakket Fanden et øre af, der blev fortalt gamle brandere – der tales om at en eller flere måske har investeret i Otto Leisners arkiv af dårlige vittigheder - der blev spist god mad, der blev drukket lidt vin (faktisk ret meget) og lidt mere øl, og det var meget mørkt, da de sidste gik hjem.

Der var nye ansigter i år, og der er håb om, at andre vil dukke op de kommende år.

Tidligere toast master Tommy Troelsen var desværre ikke med i år. Det kunne ellers have været spændende at høre afslutningen på den meget lange historie, som han gik i gang med i fjor.

Allan Michaelsen fra festkomiteen bød vanen tro velkommen og konstaterede, at meget var som det plejer. Men der var skam også sket nye ting. Han havde nemlig bemærket, at der var mindst to, der havde fået nyt tøj.

Manden med leen har jo også høstet i B 1903, så der er ved at være helt tomt inde i billardlokalet, hvor kun låsesmeden er tilbage fra Stambordet. Men måske kan deltagerne fra traditionsfesten snart erobre lokalet.

Allan har selv været ramt af en tumor i hjernen, og "Benner" måtte have en ballonoperation, så permedikken kunne slå. Og så meldte de fra til nogle kampe. Meget tyndt med den slags afbud mente Lars Dalsborg. Her er tonen rå – men hjertelig.

Traditionsfesten byder hvert år på noget nyt. Og også ved fest nummer otte var der markante tiltag. Takket være tilløberen Palle Banks fra B93 var der fremskaffet et filmklip af en kamp mellem B 1909 og B 93. Det var dengang Allan Michaelsen var spillende træner for 09erne. Det var dog trods alt i farver, og det så ikke ud som om der var snøre i bolden.

Dengang kunne man åbenbart også lave photo shop, for det så umiddelbart ud som om Allan savede Leif Nielsen fra B 93 midt over. "Det var mit første frispark, så det røde kort var uret-

færdigt", mente Allan. Andre var slet ikke sikker på, at Allan overhovedet rørte Leif Nielsen – der vist kun lå på hospitalet døgnstid.

Lars "Buller" Christensen var årets toast master, og han holdt en meget lang tale om sit forhold til netop vores klub. Og noget om at være positiv og sætte pris på sine gamle kammerater – og turde vise det. Der må gerne roses, slog "Buller" fast, der havde oplevet nærmest at være totalt glemt få uger efter at være stoppet på 1. holdet. Det var uden af øje ude af sind.

Han havde mødt mange gode personer og fået mange nære venner, siden han skiftede til klubben fra Bispebjerg Boldklub med KFUM som mellemstation. Der var faktisk kun to personer han godt kunne have undværet: John Engelsen der var berømt/berygtet for at fiske spillere i de små klubber og Klaus Amrath, der kom som pengespiller og var noget nær jordens største egoist.

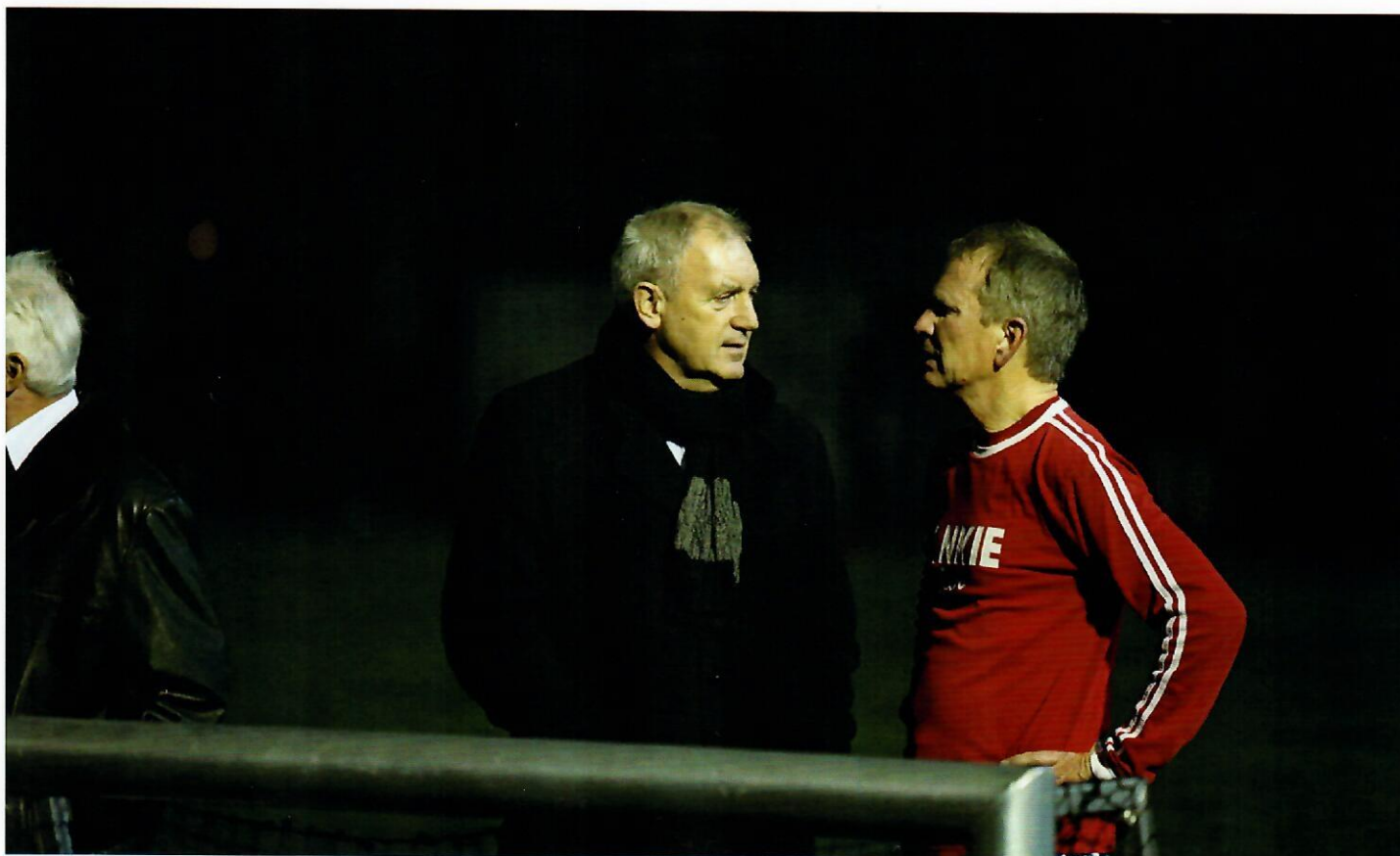
Indlægget var langt, men det var godt, og det gav noget at tænke over. "Buller" mener, at B 1903 nærmest er på vej i graven som andre årstalsklubber, der også har det svært. Det har været hårde år for B 1901, B 1909, B 1913 og B 1921 med mere eller mindre kiksede fusioner. Måske er der kun fire medlemmer tilbage i 2050 spæde "Buller".

Han havde været på besøg hos FCK med sit kamera og snakket med spillerne, der slet ikke kendte gamle B 1903-koryfæer. Også her gjaldt det: Ude af øje – ude af sind. Sådan er det jo – som en politiker blev berømt på at sige i 2014.

Og så startede festen.

Allan Michaelsen bød vanen tro velkommen og fik vist, at han er kommet godt over en voldsom sygdom, der fik nogle barske kommentarer med på vejen. Sådan siger man jo i en fodboldklub, når man godt kan lide hinanden.

“og så ær det itt´ engang løwn

Dyderne var lidt anderledes for 40-50 år siden, så da AaBs målmand Karsten Simensen skulle være gardersoldat i København med indkvartering i Sandholmlejren (han var forud for sin tid), fik han lov til at træne i B 1903 takket være en samtale mellem Sonny Thomsen fra AaB og Thorkild Bekker. Så Karsten Simensen var blandt årets nye deltagere. Det var pænt festligt.

Sammen med Poul Kristiansen udgjorde Karsten Simensen det internationale islæt i år ved at komme nordenfjords fra. Med dertil hørende dialekt.

Karsten Simensen taler nærmest lige som den gamle vittighedsfortæller Poul Erik Krogen, der jo altid sluttede sine historier af med “Og så ær det itt´ engang løwn”.

Måske gjaldt det også den vittighed Karsten Simensen fortalte om de to svejsere, der sad på værftet i Frederikshavn og talte om ham den nye kollega, der var kul-sort. Han var vist fra Afrika. Fra et land, der hedder Gambia.

“Hvor ligger det?”, spurgte den ene.

“Det ved jeg ikke. Men det kan ikke være langt væk, for han kommer på cykel hver dag”, lød svaret.

Karsten Simensen stod på AaBs 1. hold fra 1970 til 1983. Så Bo Skovbjerg valgte at tage til B 1903. Livet kan være hårdt. For os andre.

Og så havde Karsten Simensen fornøjelsen af at være samtidig med Birger Jensen, Benno Larsen og Per Poulsen. Ikke sært hvis han var træt af målmænd fra B 1903.

Men han fik da mange, mange kampe som reserve på landsholdet.

“Tiger”kom også

Da Henrik “Tiger” Nielsen spillede på 1. holdet, ydede han hver gang en nærmest enorm arbejdsindsats, der betød meget for holdet. Det kostede kræfter, men nu var han kommet så meget til hægterne, at der var overskud til at deltage i festlighederne, så han fik sig også en ganske fornøjelig aften.

Måske kan han lokke storebror Carsten med næste år, hvis der ikke lige er et par sko eller støvler, der skal for-såles på hælebaren på Lyngby Hovedgade. Jan Kreibke var i tilskuerens rolle.

B 1903s andet klubhus

Normalt kan man ikke spille en fodboldkamp på 90 minutter uden at have en fejlaflevering. Det er vel kun Allan Michaelsen, der er i stand til det.

Men også Henrik Vestergaard har brilleret med en af den slags kampe. Faktisk mente vidnerne til oplevelsen, at det var i landsholdsklasse det han leverede i en DS-kamp.

"Aabling" råbte han, når han smækkede bolden frem ad banen. Og hver gang ramte han, som han sagde han ville. Men det var nu heller ikke så svært.

Paul Aabling var på højre fløj, Jens Aabling var centerforward og ude på venstre fløj var Hans Jørgen Aabling klar til at styrte af sted.

Brødrene Aabling har i den grad været en del af B 1903 i langt over 50 år – og B 1903 har i den grad været en del af familien Aabling's liv.

Godt nok lå B 1903s klubhus på Lyngbyvej, men på Hulkærvej 5 lå klubhus nummer to.

For med tre drenge, der spillede på henholdsvis, lilleput, drenge og juniorhold var der virkelig basis for at få drenge på besøg. Og det kom der. Og det blev ikke mindre med årene efterhånden som sønnerne blev ældre.

-Mange kom hjem til os, men til gengæld kom vores forældre ikke ret tit i B 1903. For de havde jo det problem, at så skulle de vælge en kamp, hvor en af os spillede, og

det ville betyde, at de så svigtede de to andre. Så var det bedre at blive væk, siger Jens Aabling.

Gennem årene smurte mor Bodil mange sandwich, mens far Martin mest hyggede sig med sin avis og fjernsynet, mens de unge var i kælderen.

Brødrene blev meldt ind, da klubhuset stadig lå ud til den gamle Lyngbyvej med skråning ned til banerne, og Bent E. Larsen og Holger Petersen var blandt trænerne. Af og til kom Ernst Nilsson, og så blev den tekniske træning udvidet med de forskellige basale ting såsom indersidspark og vristspark. Det var kedeligt, når man nu helst ville spille til to mål – men det var gavnligt.

-Det skulle vi nok have gjort lidt mere ud af, som Jens konstaterer.

Klubben producerede en lille rød bog, hvor alle kampene kunne findes, så man vidste hvornår det foregik i klubben – men selv om der kun blev trænet to gange om ugen og spillet en kamp, så var de i klubben hele tiden. I de dage blev der også spillet bordtennis og bob inde i omklædningsrummene. Når man skulle spille var det med holdkort og besked om at møde op med udstyr, der var i orden.

Festlighederne blev ikke mindre af, at man som ungdomsmedlem kunne komme gratis ind i Idrætsparken og se både B 1903 og de andre klubber fra Stævnet. Transporten til udekampene foregik naturligvis på cykel.

Der kom gode trænere til i ungdomsafdelingen og ikke mindst Ivan Jessen kom til at betyde meget. Paul fik for

alvor vind i sejlene kom på Københavns byhold op til 800 års jubilæet og på KBUs juniorhold til landsstævnerne. Jens havde en konkurrent i KFUM ved navn Steen Ankerdal, og i de dage var KFUM-lederen K.K. Hansen en betydningsfuld mand, så det gjorde ikke sagen nemmere.

Der kom gode spillere til inde fra Østerbro og især Pauls årgang eksploderede med masser af vundne kampe og mesterskaber og udtagelser til diverse landshold.

Da Hans Jørgen og Jens rykkede op som seniorer lå det ikke lige i kortene, at de skulle komme i nærheden af 1. holdet. Jens havde Palle Østersø som træner på 4. holdet og kom på 3. holdet som back.

Men da han endelig i 1968 fik de tre sidste kampe var det som centerforward.

-Jeg debuterede over for AaBs Henning Munk Jensen. Det var ingen succes. Jeg rørte dårligt bolden, og da jeg endelig fik en stor chance, så var jeg tættere på at ramme hjørneflaget end målet, erindrer Jens.

Paul klarede sig bedre, da han rykkede op. Det gik faktisk så godt, at han blev solgt til Groningen, hvor han skulle afløse den skadede Ole Fritsen. Overgangssummen på over 210.000 kr. var fin, men opholdet i Holland blev ingen succes. Det blev til en lille snes kampe. Paul var ikke brutal nok i sit kunne man læse i hollandske aviser – og socialt var det svært at komme til en klub, hvor fodbold var et arbejde. Så Paul rejste hurtigt hjem igen – i utide. Men han fik en fin økonomisk behandling.

Hans Jørgen Aabling

Født 1946.

Meldt ind i 1956.

Uddannet som regnskabsmand.

Læste Niels Brock og kom ind i ejendomsadministration.

Har spillet for B 1903,

Viking i Rønne, Ejby ved Køge og Jyderup.

Har løbet 23 maratonløb

Jens Aabling

Født 1948.

Meldt ind i 1959.

Uddannet i Handelsbanken og it-mand.

Har spillet for B 1903, Skjold på Fælled og Ejby ved Glostrup.

I reservetjans på A-landsholdet.

Paul Aabling

Født 1950.

Meldt ind i 1959.

Uddannet inden for kommunen.

Har spillet for B 1903, Groningen, AB, Holbæk, Mørkøv. I U-landskamp og 9 Y-landskampe.

1 reservetjans på A-landsholdet.

-Jeg burde nok have knebet tænderne sammen og kæmpet for det, mener Paul her mange år senere.

Hjemme i Danmark var der store oplevelser med Europa Cupkampene mod Celtic. Vince McNeice kom til som træner, og Paul var ikke lige hans drømmespiller, så det endte med et halvt år i AB, hvor spillerne var for pivede efter Pauls opfattelse. Så var det bedre at tage til Holbæk, hvor Bosse Håkansson var træner og Benno Larsen stod på mål. Det blev til 3-4 kampe mod B 1903. Paul blev spillende træner i Mørkøv, men en øjensskade med en løs nethinde stoppede karrieren på det plan.

Jens havde kæmpet med Rigo Møgelberg om en af backpladserne (den venstre!!) og det endte faktisk med en reservetjans til landsholdet. Det var i de dage, hvor holdet blev udtaget og offentliggjort med det samme.

-Jeg var i Cirkusrevyen, der spillede sin sidste forestilling det år. Humøret var højt hos alle. Da forestillingen var slut, kom Preben Kaas frem og spurgte, om der var en Jens Aabling blandt publikum. Det var der jo, så jeg blev kaldt op på scenen og fik at vide, at jeg var udtaget til landsholdstruppen. Det blev en stor aften, mindes Jens. Han blev spillende træner i Skjold i to år. Og der lavede han sit livs fejl på en fodboldbane.

-Vi mødte Jægersborg, og jeg tacklede deres spillende træner. Det var Ole Forsing. Jeg gik med en brækket hånd i 10 uger. Senere debuterede han som 43-årig på serie 3-holdet i Ejby.

Hans Jørgen havde det uheld, at en del af hans karriere faldt sammen med Steen Rømers, og så var den plads optaget. Halvandet år som soldat på Bornholm betød et skifte til Viking, hvor han scorede mange mål, for han var svære at fange med sin hurtighed.

-Jeg var vel datidens svar på Dennis Rommedahl, griner Hans Jørgen, der kom på 1. holdet i 1971 med 2-3 mod Frem som resultatet i debuten. I alt blev det til en halv snes kampe på det bedste hold.

De tre brødre fik to kampe sammen på 1. holdet. Begge var mod B 93, og begge endte med nederlag. Men så kom de da i det mindste i klasse med tre brødre Middelboe - Nils, Kristian og Einar - fra KB og tre brødre Mathiesen Simon, Børge og Egon - fra B 1903, der også havde præsteret det samme.

Til gengæld fik de mange kampe sammen på DS-holdet. Nu om dage kæmper Paul med en gammel hofteskade, så det kun bliver til lidt styrketræning i kælderen og løb. Jens spiller med om tirsdagen i sine meget farverige støvler, der næsten kan lyse hele anlægget op (men de var vist billige og sælgeren fik lønforhøjelse), og Hans Jørgen har skåret ned på løberiet efter nogle knæproblemer, og så er der altså stadig et pænt stykke vej fra den nuværende bopæl i Jyderup til anlægget på Lyngbyvej.

Men en ting er de enige om: Tiden i B 1903 er noget man aldrig glemmer. Det har givet venner for livet, og der har været næsten ufattelig mange positive timer i det regnskab.

“Der er penge i kassen”

Formand Benny Olsen svigtede årets fest, han var taget til fodbold i Tyrkiet, så han sendte manuskriptet til sin årlige tale til Svend Andresen, der ikke helt havde formandens mimik, betoning, overlegne sproglige behandling (redaktøren regner nu med frikontingent), da han fremlagde hovedpunkterne. Så her kommer talen, og læserne må se Benny Olsen for sig.

Kære alle

Mens der hos jer er fis og stemning, så er der mere fez og stemning hernede.

I plejer på denne aften lige at få en kort opdatering på rigets - altså B 1903s - tilstand, og den skal i selvfølgelig heller ikke snydes for i aften, selv om jeg sidder i Istanbul og ser kampen mellem Galatasaray og Kasimpasa i den bedste tyrkiske række.

På den økonomiske side går det fortsat meget fint. Vi nåede sidste år vores mål, om at have ½ mio. kr. i egenkapital i klubben, så vi nu er polstret, hvis noget helt uventet skulle dukke op.

På den sportslige side går det også ganske fornuftigt: DS-holdet har efter en lidt sløv start fået mange point her på det seneste, og kunne med sejre i de sidste kampe slutte efteråret midt i tabellen.

U17 og U19 og flere af de øvrige ungdomshold er rykket op og skal i foråret spille en række højere.

I 2015 vil vi intensivere vores samarbejde med FCKs School of Excellence med særlig henblik på de 10 - 13 årige, så vi sammen med KB kan levere nogle dygtige spillere ind til FCK.

Som de mest skarpsynede af jer kunne se ude på banerne, så er træerne langs Lyngbyvej blevet fældet og vi har fået sat nyt hegn op - både langs Lyngbyvej og Hans Jensens vej.

Inden for meget kort tid vil der blive plantet 60 nye træer langs med Lyngbyvej.

Derudover fortsætter renoveringen af klubhuset, således vil håndværkerne på mandag gå i gang med totalt at istandsætte hele badegangen og efterfølgende de tre omklædningsrum. Det giver en masse gener, mens renoveringen står på, men efter planen skulle de være færdige 15. januar, og så har vi tre næste nye omklædningsrum samt en ny badegang.

På mandag går kommunen også ind fra den anden side, idet der skal lægges fjernvarme ind i klubhuset, så der bliver lagt en rørledning fra Dæmringsvej langs med poplerne og ind i klubhuset.

Endelig kan jeg meddele, at fondsbestyrelsen har bevilget penge til en indhegning af vores opvisningsbane, bane 2, der bliver en fast permanent indhegning og hvor der også vil være mulighed for at opsætte reklamer på siderne. Så hvis nogen har behov for en god reklameplads til en billig penge, så sig bare til.

Så summa summarum, så sker der fortsat en hel masse på anlægget og der er fortsat godt gang i den fodboldmæssige udvikling.

Sagde formanden -eller ville han have sagt, hvis han havde været der.

Bladet er skrevet og redigeret af Niels Rasmussen,
og Brian L. Jensen har taget billederne
og Jan Andersen har stået for trykningen.

Jørn Damm er jo desværre ikke længere blandt os, så der måtte udskiftning til på dommerposten. Og det blev klart bevist, at det er svært at følge i fodsporene på nærmest legendariske skikkelser. Jens Sass Hansen skal nok have lidt mere rutine, før det bliver rigtig godt. Spørg bare Lars Dalsborg, der stadig går og ryster over en horribel frisparksdøm, som han fik imod sig. Det trak tydeligvis noget af spillehumøret ud af 1. holdstræneren, så ikke engang hans ellers uhyre velspillende holdkammerater kunne trække ham op.

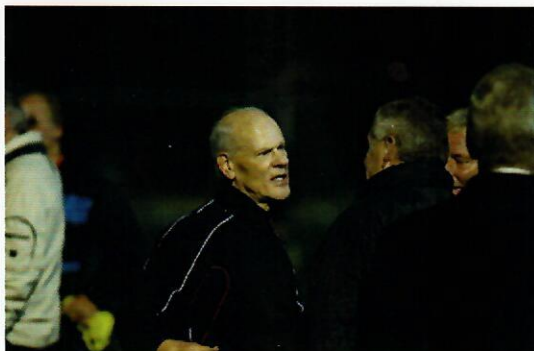
Journalistik kan føre til meget. Man skal forlade det i tide. Lyder et gammelt mundheld. Kim Valentin har en anden udgave: Han har forladt økonomien lidt i Finanshuset i Fredensborg og tumler nu med mange millioner og politiske kolleger og modstandere som borgmester i Gribskov. Så kan det være helt rart at komme ud og spille lidt småbold. Eller af og til følge sønnen Mathias på det nuværende 1. hold.

Noget nær et historisk billede. Henrik Ibenfelt er ikke skadet. Så han skal åbenbart først på skiferie senere.

Per Poulsen spillede mange år i marken, før han smuttede ind i buret, og han kan stadig huske hvordan man lægger en aflevering. Desværre forstod hans medspillere ikke hele tiden, hvor de skulle placere sig.

Rigo Møgelberg skabte en af de største europæiske karrierer i 1970'erne. Desværre var det Oleg Blokhins. Da B 1903 tabte 0-1 til Dynamo Kijev i isnende kulde afleverede Rigo lige til kammerat Blokhin. 0-1. Rigo mente, at var for at give Birger Jensen noget af lave i målet i den kulde, så han kunne holde sig varm. Beruset af scoringen fortsatte Blokhin de gode takter mange år frem.

Det tog sin tid før Karsten Jønsson første gang meldte sig til festen. Desværre så han forkert på datoen, men nu møder han op den rigtige dato. Måske tager han spilletøj med næste år.

Michael Gothenborg møder troligt op. Og lige så troligt er Lars Dalsborg klar til at hjælpe "Gothen" ned i kælderens.

Så mange havde valgt at deltage i den 7. fest. Og for en sjælden gangs skyld var der nogenlunde stille. Senere nåede vi højderne fra tidligere år.

Bent "Benner" Kristiansen skulle forsøge at holde bare en smule styr på vilddyrene, og en lille ringeklokke var ikke helt nok.

Keld Kristensen, Niels Haarbye, Lars Dalsborg, Jan Flodin og Niels Rasmussen fik et alvorligt knæk, da Jens Sass "Lo Bello" Hansen lagde ud med en horribel dom for et frispark, der tydeligvis ikke var der. Ordet matchfixing dukkede straks op.

Tom Gisselbæk, Jens Aabling, Per Poulsen, Jens Peter Kock og Henrik Ibenfelt kan måske godt lære det lille ædle spil, hvis de træner noget mere. Men der var gode momenter undervejs.

Henrik Vestergaard, Allan Michaelsen, Bent Kristiansen, Kim Valentin og Jan Finn "Dunte" Hansen manglede noget i sammenspillet - mente Allan - men det var nu ikke så ringe endda.

Mandagstrænerne var atter klar på sidelinjen. Palle Banks, Frank Mathiesen, Jon Knudsen, Steen Nilsson og Ejnar Holst skulle lige ud og glæde sig over alle genialiteterne på kunstgræsset.